

[Karlskov Jensen.]

fremtiden at udvikle fusionsprocessen, måske at nå frem til en udnyttelse af solenergien, men i bedste fald ligger det jo mange år frem i tiden, og denne tid skal jo også klares, og her er det, at atomkraftværkerne trænger sig på.

Venstre er enig med handelsministeren i, at den principielle beslutning om opførelse af kernekraftværker i Danmark må tages af folketinget, men vi mener, at det er upraktisk og ukorrekt, sådan som det lige er blevet fremført af hr. Erling Jensen, at dette skulle indebære, at der skal fremsættes et lovforslag i hvert enkelt tilfælde.

Det er i øvrigt venstres opfattelse, at det er påkrævet med en bred, sober og åben orientering af befolkningen både med hensyn til vor energisituation, som den aftegner sig også på lidt længere sigt, og med hensyn til fordele, risiko og konsekvenser ved etablering af kernekraftværker på dansk grund.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne på det radikale venstres vegne takke handelsministeren, både fordi han har taget initiativ til, at vi allerede i denne samling får en energipolitisk debat, og fordi vi har fået den energipolitiske redegørelse som grundlag for debatten. Redegørelsen rummer en række væsentlige spørgsmål i forbindelse med en energipolitisk drøftelse, og selv om der er oplysninger, man savner, udgør den alligevel et godt udgangspunkt for de videre diskussioner. Som handelsministeren understregede i sin tale i går, er det vigtigt, at debatten kommer i gang nu, men det er også vigtigt, som handelsministeren sagde, at advare imod at træffe forhastede beslutninger på nuværende tidspunkt.

Formålet med en energipolitik må være at tilrettelægge forbruget, påvirke forbruget, sådan at det ikke bliver ud over, hvad samfundet — og dér tænker jeg også globalt på Jorden som helhed — kan bære såvel økonomisk, sikkerhedsmæssigt som miljømæssigt. Det lyder måske banalt, men i realiteten har vi i dag et energiforbrug, som samfundet synes at have svært ved at klare.

I redegørelsen er der forudsat en stigning i energiforbruget på godt 4 pct. årligt fra 1973 til 1990. Dette skal sammenlignes med, at energiforbruget i perioden 1970-1973 kun blev forøget med godt 2 pct. årligt. Det er

endvidere værd at lægge mærke til, at forbruget af elektricitet ventes at stige langt stærkere end totalforbruget af energi, idet man regner med, at elforbruget vil stige 9 pct. årligt fra 1973 til 1980 og 8,4 pct. årligt fra 1980 til 1990. Dette skal sammenlignes med, at elforbruget steg 7 pct. årligt fra 1970 til 1973.

Disse tal synes jeg næsten af sig selv peger på, at det vil være nødvendigt at få foretaget nogle nye prognoseudregninger. Der er imidlertid næppe tvivl om, at også nye prognoser vil vise en vækst i såvel energiforbrug som elforbrug, selv om der forhåbentlig vil være tale om en mindre vækst, end den der er angivet i redegørelsen. Både globale, økonomiske og miljømæssige hensyn gør det imidlertid nødvendigt at dæmpe væksten, men jeg vil her gerne understrege, at dette jo ikke nødvendigvis betyder, at vi skal have en nedsat levestandard. Jeg ved godt, at der på verdensbasis synes at være en sammenhæng mellem velstandsniveau og energiforbrug, en sammenhæng, der viser, at jo højere energiforbrug, jo større velstand, og jo større velstand, jo højere energiforbrug. Denne sammenhæng er imidlertid ikke nogen naturlov. Der er ikke tvivl om, at vi i de industrialiserede lande sløser med energien, og energikrisen viste jo også ganske klart, at vi på kort sigt udmærket kunne nedsætte forbruget, uden at det gav virkelig væsentlige ulemper.

I et mere langsigtet perspektiv må den første målsætning derfor være at søge at nedsætte energiforbruget og dæmpe væksten, uden at det generer den almindelige dagligdag. Energibesparende foranstaltninger kan bl. a. foretages ved anvendelse af den mest økonomiske energiform inden for de enkelte områder, og her savnes der oplysninger i den energipolitiske redegørelse, f. eks. om, hvilken opvarmningsform der synes at være den mest hensigtsmæssige i forskellige tilfælde.

Man kan yderligere tænke på lovgivningsmæssige initiativer på bygningsområdet, f. eks. vedrørende isolering, krav om driftsregnskaber med hensyn til energiforbruget i offentligt og privat byggeri, krav om varmforsyningsplaner ved nye udstykninger m. v. Man skal have en vurdering af energiøkonomien mellem kollektiv og individuel trafik, et forhold som den energipolitiske